

Algen, bubbels,
Nuon, Rijnland
en zwemverboden

pagina 6

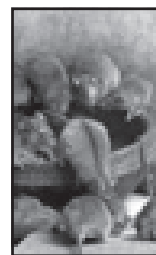
Iedere straat
een autodeel-
staat

pagina 6

Ontmoeting
met de krakers
op het ANWB-
terrein

pagina 6

De bruine rat
(rattus
Norvegicus)

pagina 6

Het haastigste paasnummer

Tijdens de pauze konden de leden kletsen en een glaasje heffen; de contributieverhoging gaat gedeeltelijk in de barrekening op!

In februari werd weer de jaarlijkse ledenvergadering van de VWZ gehouden. Laat ik meteen beginnen met een vrolijke noot. Waar ik de afgelopen jaren noodgedwongen opende met een teruglopende opkomst, kan ik dit jaar melden dat er veel meer mensen waren! Ook de relatief nieuwe bewoners waren behoorlijk vertegenwoordigd. Dat geeft de burger moed.

Over de notulen van de ALV 2008 werd niet veel gezegd, vooral ook omdat bijna niemand de moeite had genomen om ze uit te printen en/of van tevoren door te spitten. Per ongeluk werden al meteen drie interessante nieuwtjes verklapt. Hans Dragtsma heeft zich het afgelopen jaar als aspirant bestuurslid al regelmatig ingespannen voor de vereniging, er is toch een subsidieregeling voor rioolpompen gekomen, ook voor oudere pompen en, last but not least, op 16 mei zal er een klimaatstraatfeest plaatsvinden. Ik ben heel benieuwd!

Voorzitter Bert Nubé verslaat het afgelopen jaar:

- **Het bestemmingsplan.** Na een jarenlang proces is het bestemmingsplan nu realiteit. Het bestuur is behoorlijk tevreden. We hebben meer bestaanszekerheid gekregen. Maar, er is nog altijd geen woonbestemming op ons gebied, onder meer vanwege het bezwaar dat Rijkswaterstaat tegen het plan had ingediend.
- **Aanmeerbeleid.** Men was van plan om het aanmeren van alle plezierboten in ons dorp te verbieden. Volstrekt onhaalbare kaart, natuurlijk en daarom gelukkig weer van de baan.

Droomt u er ook van uw eigen woonark te bouwen?

Aarzel niet en maak kennis met ABC Arkenbouw.
Al 15 jaar specialist in het bouwen van woonarken.
Van klein tot groot, van modern tot klassiek en
alles wat daar tussen zit.

Kwaliteit voor ieders budget

Door het efficiënte bouwproces bouwen we zeer snel.
Hierdoor bouwen wij voor ieders budget maar altijd
kwaliteit tot in detail.

- Volledig vrije indeling van alle verdiepingen
- 15% energiebesparing door uitstekende isolatie
- Tot in de puntjes verzorgde afwerking
- Oplevering met Vereniging Eigen Huis
- Politiekeurmerk Veilig Wonen

Drijvende kracht achter uw woonwens

Bezoekadres: Griend 3, 8321 MN Urk, T 0527 201345

Kijk voor inspiratie op www.arkenbouw.nl

- Van de dak- en thuislozenopvang hebben we nog altijd geen ziertje overlast gehad.

- **Hard varen.** Er heeft een brainstorm plaatsgevonden door Marion Bloem en Maarten Goes met BBA en de mensen die over de bruggen en de sluis gaan. Er zal campagne gevoerd gaan worden om de overlast die veroorzaakt wordt door te hard varen bekender te maken. Het meldpunt zal klachten over overlast beter opvolgen en handhaven zal een grotere prioriteit krijgen. Omdat er geen regelgeving is voor geluids-overlast, telt daar alleen “goed fatsoen”. Er komt een matrixbord bij de brug bij de Zeilstraat en een bord bij de trambrug met een waarschuwing. Vanuit de zaal komt de opmerking dat de sluiswachters regelmatig hard varen stimuleren door de sluis heel lang open te houden. Ongetwijfeld uit klantvriendelijkheid, maar als je merkt dat de sluis voor jou openblijft en je moet nog een heel eind, dan ga je vanzelf zo hard mogelijk varen. Volkomen logisch en een goede opmerking. Ik had daar nooit zo bij stilgestaan. Al met al geldt dat we allen zo vaak mogelijk moeten bellen met klachten, zodat we hoger op de prioriteitenlijst komen te staan. Telefoon: 020 625 0099.

- **Microfoon.** Bert belooft plechtig dat er volgend jaar wel een goede geluidsinstallatie zal zijn.

- **Algen.** Dat er dit jaar op de Jachthavenweg weer behoorlijke overlast van drijf- en blauwalgen is geweest heeft twee oorzaken. Ten eerste werkte de bellenbeluchter niet naar behoren en ten tweede heeft Nuon een koudecentrale aangelegd, waarmee heel koud water uit de Nieuwe Meer gepompt wordt ter verkoeling van de kantoren en computers. Dus wil Nuon het water in het meer absoluut niet mengen en wenst dat de beluchter uit blijft. Er zijn bezwaarschriften ingediend door de gezamenlijke belanghebbenden, waaronder naast de VWZ bijvoorbeeld de vereniging “De Oeverlanden Blijven!” en de watersportverenigingen in het meer.

Voor de pauze: aftredende voorzitter Bert Nubé en de aanwezige leden van het 'oude' bestuur kijken terug op de VWZ in 2008

Die zijn helaas geschrapt als belanghebbenden omdat het niet in hun statuten staat, maar er blijven er nog een paar over en die zullen doorgaan met procederen tegen de plannen van Nuon.

- **Geluid.** Naast de zeer geslaagde actie “Laat ons slapen” (m.i. een van de leukste buurtfeestjes in jaren!) zijn er veel brieven verstuurd om ambtenaren en politici achter ons standpunt te krijgen. Als geluidsschermen er voorlopig niet inzitten, dan zou een 80km-zone toch wel moeten kunnen. Met de heren Van ‘t Padje en Prinsen van Stadsdeel Oud Zuid is gesproken over de geluidsoverlast. Momenteel wordt steun gezocht voor het inhuren van een goede (dus dure) advocaat.
- **Parkeren.** De door ons al jaren geleden voorspelde grotere overlast door parkeren wordt elke keer nadrukkelijker bevestigd. Binnenkort vindt een afspraak

plaats met de politie en de veroorzakers, Frans Otten en Sporthallen Zuid. Uit de zaal komt de suggestie om de fietspaden op te heffen. Omdat ze zo slecht zijn, fietst het overgrote deel van de fietsers toch al gewoon op de weg. Dat is een stuk minder onveilig als automobilisten daar al van uitgaan. Bovendien kunnen de parkeerplaatsen op de vrijkomende ruimte dan dwars komen, waardoor er veel meer plaatsen zouden passen. Een verfrissend idee! De fietspaden zullen in 2009 worden aangepakt en er zal een planvisie ontwikkeld worden voor de periode 2010-2020. Daarvoor zal het bestuur zich wederom opwerpen als gesprekspartner.

Het laatste onderwerp voor de pauze betreft de nieuwe samenstelling van het bestuur. Bert Nubé stopt ermee. Jammer. We danken Bert voor alle energie die hij in de vereniging heeft gestopt. De nieuwe leden worden bekendgemaakt. Ik zal ze noemen bij het bespreken van de werkgroepen waarmee ze zich onledig zullen gaan houden. Gelukkig blijven Marion Bloem, Jan te Riele en Henk Vermaat aan als bestuursleden. Alice van der Meer is al vertrokken naar het noorden en ook

Na de pauze: de aanwezige leden van het nieuwe, uitgebreidere bestuur nemen plaats achter de tafel.

Van links naar rechts: Henk Westerveld, Hanneke Folgering, Henk Vermaat, nieuwe voorzitter Hans Dragtsma

Evelien van Leeuwen heeft zich afgemeld vanwege (lokale) verhuizingsperikelen.

De commissies

Hans Dragtsma wordt de nieuwe voorzitter. Hij is 57 jaar en werkt als organisatiepsycholoog in zijn eigen adviesbureau.

Geluid

Meteen blijkt dat Bert niet helemaal weg is. Samen met bestuurslid Marion zal hij zich bezig blijven houden met het terugdringen van de geluidsoverlast door juridische stappen te nemen, door te blijven lobbyen en door de website laatonsslapen.nl in de lucht te krijgen. Ze zoeken daarvoor steun bij andere partijen, misschien van Wakker Nederland? Andere actieve leden van de werkgroep zijn de ons welbekende Evelien, Annemarie Franswa, Jaap Schellekens en Arjen van Bochoven.

Veiligheid

Onder leiding van nieuw bestuurslid Hanneke Folgering, een oude bekende van het Jaagpad, zal er een commissie Veiligheid in het leven worden geroepen. Andere leden zullen zijn: Rein Schröder, Jaap Velthoen en Peter Wesselink. Er zal een buurtenquête worden gehouden en de contacten met de buurtregisseur zullen worden aangehaald. Er zal een meldpunt in het leven worden

geroepen. Gedacht wordt aan onderwerpen als inbraak, brandveiligheid, overlast van hangjongeren, achteruitrijden op het IJsbaanpad, brommers en het instellen van een telefooncirkel.

Communicatie

Goed nieuws voor de redactie. Nieuw bestuurslid Henk Westerveld (woont hier al bijna drie jaar en is directeur van een middelbare school in Amstelveen) zal zich bezighouden met het onderhouden van de contacten met de redactie om beter gebruik te gaan maken van de beschikbare communicatiemiddelen zoals de Nieuwsbrief en de website. Arjen van Bochoven zal Dave gaan ondersteunen bij de IT-gerelateerde werkzaamheden voor de website.

Riolering

Marion blijft zich bezighouden met de riolering voor het Jaagpad, daarbij gesteund door Willem de Groot en John van Gelder.

Energie

Met nieuw bestuurslid (jawel, alweer een!) Raoul Schoenmaekers zal Pauline Westendorp plannen gaan bedenken om onze buurt duurzamer te krijgen. Het buurtklimaatfeest van 16 mei aanstaande zal het startschot worden.

Van links naar rechts: Jan te Riele, Marion Bloem, Roland Postma en Raoul Schoenemaekers

Algen

En ja hoor, nog een nieuw bestuurslid, al had hij zich dat tot deze fase van de ALV niet gerealiseerd. Roland Postma zal met Paul Pels, zich druk gaan maken over de algenoverlast en de contacten met Rijnland en Nuon gaan onderhouden.

Hard varen

Deze commissie is nog onder constructie. Als u geïnteresseerd bent om woorden nu eens in daden om te zetten, meld u dan bij het bestuur. Marion heeft al allerlei andere taken gekregen, dus uw hulp is van harte welkom!

Parkeren en herinrichting

Altijd al een stokpaardje van bestuurslid Henk, die zal worden bijgestaan door voorzitter Hans en Aukje van Bezeij. Zij zullen de snode plannen van het stadsdeel van dichtbij volgen en trachten de broodnodige invloed uit te oefenen. Tip van mij persoonlijk op deze plaats: probeer de samenwerking met Co Jongkind te verstevigen. Op dit terrein heeft hij al veel voor elkaar gekregen.

Activiteitencommissie

De vorig jaar wat afwezige activiteitencommissie van Bernard La Rivière en Raoul heeft versterking gekregen

van Henk Vermaat en zal dit jaar meer van zich laten horen. We zijn benieuwd!

Als laatste onderwerp werd gewag gemaakt van de intentie om de contributie voor het eerst sinds de invoering van de euro (wanneer was dat ook alweer? 2001?) met twee euro te verhogen tot 15 euro per jaar. Niemand maakte bezwaar.

Rondvraag

Bij de rondvraag werd spontaan een Jeu-de-boule-commissie opgericht door Anton Schlichting, omdat er sprake is van de aanleg van een jeu-de-bouleveldje bij het Olympisch Stadion. Een ieder die zin heeft om mee te doen kan zich bij hem melden op Ijsbaanpad 74C.

Baggeren

Over het baggeren aan het Jaagpad horen we al geruime tijd helemaal niets meer. Volgens Marion is dat omdat helemaal niemand te pakken is te krijgen. Het stadsdeel lijkt even helemaal niets meer te (willen) weten van dit plan.

Kinderboerderij

Het stadsdeel heeft zijn zegen gegeven aan het plan om op het wildewoeste deel van de Schinkeleilanden een

kinderboerderij op te richten, maar stelt geen geld ter beschikking voor de exploitatie. Vooralsnog is er niemand met een haalbaar scenario gekomen.

Autodelen

Gevraagd wordt of er in de buurt interesse bestaat voor het autodeelplan. Als je nu je vergunning inlevert, krijg je 300 euro terug. Goed initiatief dat opgepikt kan worden door de commissies parkeren of energie. Elders in dit nummer kun je meer informatie vinden over de voor- en nadelen van het autodelen (of autodaten, zoals het vroeger werd genoemd en waarvan ik allerlei griezelige bijgedachten kreeg).

Bosje

Marion vraagt of er vrijwilligers zijn voor het onderhoud van haar bosje, dat nu door Opbouwwerk wordt verricht. Ze geeft er de voorkeur aan om het ofwel in een leuke speelplaats te hervormen ofwel het bankje en pad weg te halen en de natuur haar gang te laten gaan. Momenteel heeft ze behoorlijk wat overlast van hangjongeren.

Olympia

Over het voortbestaan en de vorm daarvan van Jachthaven Olympia is weinig bekend. Het staat allemaal een beetje stil en er is geen sprake van constructief overleg. Jammer.

Al met al kan ik concluderen dat het goed gaat met de vereniging. Fijn om te zien. Er zijn drie bestuursleden vertrokken. Bert, Alice en Evelien, dank voor jullie inspanningen. Maar er zijn er ook een heleboel bijgekomen: Hans Dragtsma als voorzitter, Raoul Schoenmaekers, Hanneke Folgering, Roland Postma, Henk Westerveld en Andrea Groot Wassink, die er niet was en waarvan ik niet precies weet wat ze gaat doen. Samen met Marion, Henk en Jan bestaat het bestuur nu uit 9 mensen, volgens mij een record. Heel veel succes en op een goede samenwerking!

Ellen

DONKERVVOORT

CHALET-, WAGEN- EN ARKENBOUW

EEN NIEUWKOMER IN DE ARKENBOUW!

Met meer dan 40 jaar ervaring in de chalet- en woonwagenbouw, heeft Donkervoort enige tijd geleden succesvol de markt van de arkenbouw betreden.

U zult merken dat vanaf uw eerste bezoek aan ons bedrijf alle aandacht en zorg wordt besteed aan uw nieuwe woning. Samen met u nemen wij uw wensen door en wordt er voor u geheel vrijblijvend een duidelijke prijsopgave en tekening gemaakt.

Donkervoort BV
Frankeneng 114
6716 AA – Ede Gld
Tel. 0318-634366

Internet: www.donkervoort.com
E-mail: info@donkervoort.com

Ook tijdens de bouw van uw woonark bent u bij ons van harte welkom. Na de bouw wordt uw woning op locatie op uw betoncasco geplaatst.

Laat onze kwaliteit u overtuigen en bel voor meer informatie of maak een afspraak om ons geheel vrijblijvend eens een bezoek te brengen.

KOMO-GECEERTIFICEERD

Algen, bubbels, Nuon, Rijnland en zwemverboden

De afgelopen twee jaar werden bewoners van de kom weer opgeschrikt door blauwalgen. Gevolg: stank, overlast en twee maanden een zwembod in de Nieuwe Meer. Mensen die hier al langer wonen waanden zich 15 jaar terug in de tijd, terug in de tijd dat dit elk jaar gebeurde en de situatie met name voor bewoners van de kom zomers bijna onleefbaar was. Gelukkig kwam er in 1992 een eind aan de misère doordat er sindsdien met grote pompen lucht in de Nieuwe Meer wordt geblazen, de menginstallatie, waardoor de blauwalgen niet meer de kans krijgen om te groeien.

Maar waarom ging het de afgelopen zomers dan weer mis? Komt dit omdat Nuon sinds twee jaar koelwater op de Nieuwe meer loost waarmee de kantoren van de Zuidas worden gekoeld? Dat heeft er zeker mee te maken, maar de belangrijkste oorzaak was het feit dat het Hoogheemraadschap Rijnland (verantwoordelijk voor de kwaliteit van het water) de bubbelinstallatie (op verzoek van Nuon) een maand te laat heeft aangezet en dat de installatie daarna ook nog een maand niet goed heeft gefunctioneerd. Een flinke blunder met grote gevolgen.

De afgelopen maanden is de VWZ bezig geweest om algenoverlast, stank en zwembodden deze zomer te voorkomen: We voeren als vereniging een juridisch gevecht met Rijnland om het dumpen van koelwater door Nuon zoveel mogelijk te beperken en in de tweede plaats heeft Rijnland inmiddels toegezegd dat de bubbelinstallatie uiterlijk 1 mei aangezet gaat worden. Waarschijnlijk worden hiermee de grootste problemen voorkomen, maar zeker is dat niet.

Ik zal in het kort proberen aan te geven wat er aan de hand is. De volgende keer zal ik wat meer op de details ingaan.

De Nieuwe Meer

De Nieuwe meer is een behoorlijk diepe plas ontstaan door zandafgravingen. Zo'n 300 voetbalvelden groot en maximaal 28 meter diep.

De algen

Er zijn allerlei soorten algen, maar de alg die voor de meeste overlast zorgt en die ook gevaarlijk is voor de gezondheid is de blauwwieralg. De belangrijkste oorzaak voor de groei van de algen is de vervuiling van het water, met name door fosfaten. De alg begon zo'n 25 jaar geleden aan een flinke opmars in de Nederlandse meren en dus ook in de Nieuwe Meer. Hij werd daarbij geholpen doordat er in het meer in de zomer een warme bovenlaag ontstaat, die niet meer mengt met de rest van het water. En warmte en licht stimuleren de algengroei. Gevolg: steeds meer overlast. Met name in de kom was de situatie af en toe ondragelijk doordat alle algen uit de hele Nieuwe Meer door de westenwinden de kom in werden geblazen, zich daar ophoopten en uiteindelijk gingen rotten.

De bubbelinstallatie

Als gevolg van een onderzoek van de Universiteit van Amsterdam kwam er in 1992 een menginstallatie in de Nieuwe Meer. Vlak boven de bodem van het meer wordt via een aantal lange slangen lucht in het meer geblazen. De luchtbellen kan je zomers goed zien als je op het meer vaart. Hierdoor wordt het water in de Nieuwe Meer gemengd en ontstaat er geen warme bovenlaag meer. Voor de blauwwieralgen heeft dat twee grote nadelen: het water in de toplaag van het meer wordt veel minder warm en dan groeien ze minder. Bovendien

gaan ze door het mengen van het water naar grotere diepten en ook daar kunnen ze slecht tegen.

Dat is goed nieuws voor bewoners en recreanten want sindsdien zijn er eigenlijk nauwelijks meer problemen geweest. Wel waren er enkele experimenten met het later of gedeeltelijk aanzetten van de installatie om te kijken of er op de energierekening bespaard kon worden. Bijna altijd leidde dit tot problemen. In de regel wordt de installatie daarom de laatste jaren op 1 mei aangezet en draait tot 1 oktober.

De koudecentrale van Nuon

Een aantal jaren geleden betrad NUON het toneel met een plan om koude te gaan winnen uit de Nieuwe Meer om de kantoren van de Zuidas mee te koelen. Een milieuvriendelijk plan (volgens Nuon, Rijnland en de stad) omdat er ook nogal wat CO₂-uitstoot mee bespaard kan worden. ABN AMRO, ING, en de stad Amsterdam melden dit dan ook heel trots in hun jaarverslagen. Overigens een prachtig woord: koude-winning. Er wordt natuurlijk doodgewoon koelwater geloosd.

Het principe is eenvoudig: Nuon haalt koud water van de bodem van het meer, gebruikt dat voor koeling en pompt het opgewarmde water terug in bovenste warme laag van het meer. Volgens Nuon wordt het meer hiermee maximaal een halve graad opgewarmd. Volgens Nuon en Rijnland heeft dit geen invloed op de algengroei in het meer!

Wat zijn de problemen met koudewinning?

- Algen groeien beter in warm water; elke opwarming ook al is het maar een halve graad zorgt voor meer algen (men zegt wel eens: 6% meer algen per halve graad).
- Bovendien: algen groeien vooral in de ondiepe gedeelten van het meer; gemiddeld een halve graad opwarming kan betekenen dat het in sommige gedeelten van het meer tijdelijk veel meer opwarmt en dan krijg je daar meer algengroei.
- Nuon heeft het liefst zo koud mogelijk water op de bodem van het meer en zo warm mogelijk water boven in het meer. Dan haal je een groter rendement uit je koelwater.
- Echter als je de bubbelinstallatie aanzet wordt het water in het meer gemengd en is er geen koud water meer op de bodem en geen warme laag bovenin. Dus heeft Nuon het liefst dat de bubbelinstallatie zo laat mogelijk in het seizoen wordt aangezet.
- De algen worden met name een probleem in juli en augustus als het echt warm wordt. Dan is natuurlijk ook de vraag naar koelwater ook het hoogst.

Kortom: de koudecentrale vormt een onnodig risico voor de waterkwaliteit van de Nieuwe Meer.

Hoogheemraadschap Rijnland

Uiteindelijk is het Hoogheemraadschap Rijnland verantwoordelijk voor de waterkwaliteit van De Nieuwe Meer. Zij moet de nodige vergunningen afgeven en daarom richten onze pijlen zich ook op Rijnland. Tot nu is elke vergunning die Rijnland aan Nuon heeft gegeven vernietigd! Dit komt met name door de actieve opstelling van vereniging de IJssloot met de uiterst deskundige Han Stricker.

Algen zomer 2007

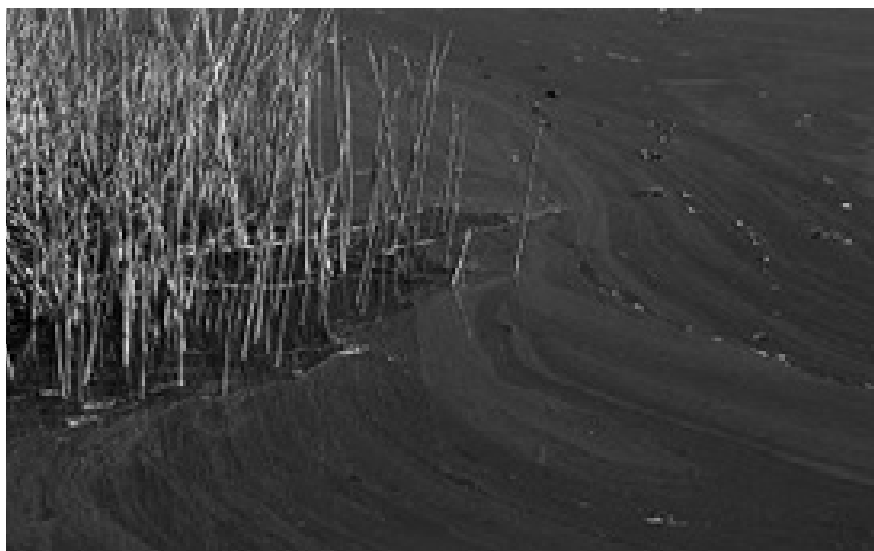
In 2007 werden er opeens weer algen in de Nieuwe Meer en in de kom gesignaleerd: een gevolg van de lozingen van Nuon? Rijnland beweerde van niet en zei dat het kwam omdat de bubbelinstallatie niet goed meer functioneerde en beloofde een nieuwe bubbelinstallatie.

Algen zomer 2008

In de zomer van 2008 ging het dus goed mis. Er was bijna twee maanden een zwembod in de Nieuwe Meer en ook in de kom dreven er weer flinke hoeveelheden algen.

Dat had twee oorzaken: op verzoek van Nuon had Rijnland besloten om de bubbelinstallatie niet zoals gebruikelijk op 1 mei aan te zetten. In plaats daarvan werd wekelijks de concentratie algen gemeten en zou de installatie pas aangezet worden als het aantal algen in

de Nieuwe Meer zou toenemen. Begin juni was het zover, de concentratie algen liep flink op en Rijnland besloot om de meninstallatie aan te zetten. Toen ging het mis want één van de twee pompen (de grootste) weigerde dienst. Helaas duurde het bijna drie weken voor Rijnland daarachter kwam en toen nam de reparatie ook nog de nodige tijd in beslag. Daardoor functioneerde de installatie pas begin juli naar behoren. Te laat, want je kunt de algengroei wel tegengaan door het meer te mengen maar als de algen er eenmaal zijn, dan krijg je ze niet zomaar meer weg. Gevolg: in augustus een flinke algenplaag.

Algen zomer 2009?

Staat ons dit komende zomer nu ook weer te wachten? Vermoedelijk niet. Rijnland heeft met ons en allerlei andere belangenverenigingen afgesproken dat ze de bubbelinstallatie uiterlijk 1 mei zullen aanzetten en dat ze in de maand april ook al wekelijks gaan meten hoe het zit met de algenconcentraties. Daarvoor hebben ze een protocol gemaakt waarin alle praktische afspraken staan vermeld; zoals wie verantwoordelijk is en waar iedereen met klachten terecht kan. Hoewel wij nog niet tevreden zijn over het protocol is het in elk geval een verbetering. (zie kader)

Probleem opgelost?

Volgens Rijnland waren de problemen dus alleen het gevolg van het slechte functioneren van de pompen en hebben de koelwaterlozingen van Nuon er niets mee te maken. Maar is dat ook zo? Ik weet het niet, elke temperatuurverhoging in het meer veroorzaakt immers een toename van de algen. En of het effect echt zo klein is als Nuon beweert, durf ik niet te zeggen. Dat zullen we het komende jaar gaan zien.

Juridische procedure

Daarom zijn we met de VWZ ook nog bezig met een (juridische) procedure tegen het maatwerkvoorschrift dat Rijnland Nuon heeft opgelegd. In het maatwerkvoorschrift staan de regels waaraan Nuon zich moet houden. In principe vinden we dat elke koelwaterlozing verboden zou moeten worden. En als de lozing al toegestaan wordt, moet Rijnland controleren of Nuon zich aan alle regels houdt. Nu hoeft Nuon slechts één keer per jaar verslag uit te brengen over de lozingen. Wij vinden dat dat wekelijks moet gebeuren en dat er ook ingegrepen moet worden als er toch weer algenoverlast komt. Bovendien is nog steeds niet bewezen dat de getallen die Nuon geeft over de opwarming van het meer daadwerkelijk kloppen. Wij vinden ook dat

Rijnland moet eisen (en controleren) dat met name de temperatuurstijgingen in de ondiepe gedeelten van het meer (waar de algen groeien) nooit meer dan een halve graad zouden mogen zijn.

Tot slot

In een volgend stuk zal ik wat dieper ingaan op vragen die iedereen heeft. Ik roep jullie dan ook op om die naar me toe te mailen op het adres waterleven@gmail.com.

Verder zal ik zorgen dat een aantal van de belangrijkste stukken op de website van de VWZ komen te staan.

Roland Postma

Klachten over algen

Zogauw je algen ziet, moet je dit melden bij het servicepunt van Rijnland. Dit kan je niet snel genoeg en vaak genoeg doen!

- zie: www.rijnland.net/e-loket/melding_incident
- mail: klacht@rijnland.net
- telefoon (tijdens kantooruren): 071-3063535
- telefoon (buiten kantooruren): 071 -3063063

Ik verzoek je mij ook even een mailtje te sturen:
Roland Postma waterleven@gmail.com

Iedere straat een autodeelstraat

Laatst hebben we allemaal een boekje met deze titel in de bus gekregen. Het boekje is uitgegeven door de gemeente (niet het stadsdeel) en bevat de bijschrift 'Amsterdam stimuleert autodelen'.

... en de paden dan?

Ik kan me indenken dat de meeste van ons dat boekje linea recta aan de vuilnisman hebben overgedragen. Wie onder ons wil het zonder eigen auto doen? En zelfs als we het wel zouden willen, wie zou er zin in hebben om helemaal naar het Stadionplein of de garage onder het Stadion te moeten? Voor een handjevol abonnees in onze buurt gaat Greenwheels toch geen auto op het IJsbaanpad neerzetten?

Niet zo snel!

De laatste tijd, zelfs sinds de invoering van betaald parkeren tot 21.00 uur, merk ik dat ik me erger aan de parkeersituatie in de buurt. Het is 's avonds heel moeilijk om een plek voor mijn auto te vinden, vooral in de uren tussen 16.00 en pakweg 23.00. Als je later naar huis komt, dan valt het wel mee, omdat een hele ploeg sporters tegen elven wegsliipt. Meestal kom ik echter eerder thuis en dan is de ergernis aanzienlijk. Deze heeft zich opgehoopt totdat ik eindelijk een paar uurtjes heb uitgetrokken om naar de mogelijke alternatieven te kijken. Dankzij Google kom je er redelijk snel achter hoe de vork in de steel zit!

Volgens het boekje opereren er vijf autodeelbedrijven in Amsterdam, waarvan bij lange na de meest bekende Greenwheels is. Op hun website lees je heel veel over hoe het werkt. Je neemt een particulier (zakelijk kan ook, maar dat is een hoofdstuk apart) abonnement waarvoor je een vast maandbedrag betaalt. Dit geeft je (en eventueel een of twee huisgenoten) het recht om gebruik te maken van de deelauto bij jou in de buurt en ook van alle andere Greenwheels-auto's, zelfs in andere steden in Nederland.

Geen enkele ritten

Een belangrijke spelregel is dat je de auto altijd terug moet zetten op z'n eigen vaste plek. Dat wil zeggen dat het niet handig is om de auto te gebruiken om naar een bioscoop in Haarlem te rijden, want je blijft de hele tijd dat je naar de film kijkt het uurtarief doorbetalen! Tot nu toe moet je ook nog de normale parkeertarief betalen op de plaats van bestemming (leuke toekomst-muziek: autodeelauto's overall gratis laten parkeren!).

Vanwege die regel heeft je autodeelabonnement weinig nut als je ergens naartoe wilt en pas een week later weer naar huis komt. Dan kun je beter gebruikmaken van openbaar vervoer, een auto huren of een taxi nemen. Maar ... zonder een huurauto kun je wel op de plaats van bestemming een plaatselijk gestationeerde deelauto gebruiken net zoals je dat thuis doet!

Abonnementen

Je betaalt een vast maandtarief. Er zijn meerdere mogelijkheden, waaronder zelfs een die vergelijkbaar is met een belbundel bij een mobieltje. De meest gangbare zijn echter vaste bedragen per maand van 15 of 25 euro. Daarnaast heb je per rit een driedelig kostenplaatje: een uurtarief, een vast kilometertarief en een brandstoftarief per kilometer. Al deze tarieven zijn afhankelijk van de klasse van de auto. Het vaste kilometertarief is ook afhankelijk van je abonnement (lager bij de 25-euro versie). Het uurtarief wordt daarnaast bepaald door het tijdsbestek (nacht, weekend overdag, doordeweekse dag). Het brandstoftarief wordt elke maand bijgesteld, afhankelijk van de actuele marktprijs.

Even over de klasse van de auto: Greenwheels biedt drie klassen aan (duidelijk uitgaande van de Peugeot-gedachte): 107, 206 en 207 stationwagon. Aangezien je meestal de auto gebruikt die in je eigen buurt staat, zijn jouw gebruikskosten gedeeltelijk afhankelijk van die auto. Ik heb bij Greenwheels geïnformeerd en zij vertellen dat zij de keuze voor een auto op een standplaats laten hangen van de modellen op nabijgelegen standplaatsen. In hun e-mail meldden ze ook dat ze de 206-klasse aan het afbouwen zijn. Er staan twee 207's vrij dichtbij onze

Autodeelauto van ConnectCar op het Stadionplein

buurt (van Nijenrodeweg en Hygiëaplein), wat doet vermoeden dat een eventuele Greenwheelsauto aan het IJsbaanpad in de 107-klasse zou vallen.

Hoe het werkt

De auto moet je wel reserveren. Dat is logisch, want het bedrijf moet wel weten waar hun auto's zijn en op welke locaties er een auto beschikbaar is. Reserveren gaat via de telefoon of internet. Je kunt reserveren tot een kwartier voor vertrek. Uiteraard is het beter als je iets eerder reserveert, dan heb je meer kans dat de dichtstbijzijnde auto op het gewenste tijdstip beschikbaar is. Je kunt ook je reservering tijdens de rit verlengen, tenminste als je niet daardoor een andere abonnee dupeert. Doe je dat wel, dan betaal je een fikse boete!

De logistiek is heel pienter uitgewerkt. Je hebt niets meer nodig dan je Greenwheels-pas (en uiteraard je rijbewijs!) om je rit te maken. Gebruikmakend van je pas kun je bij de tankpas en de autosleutels en -papieren komen, die in de auto op een beveiligde plek zitten. Eenmaal onderweg houdt de boordcomputer alles bij over de tijd die je in de auto doorbrengt en de gereden afstand. Het is bijna niet te onderscheiden van reizen met het OV met behulp van een OV-chipkaart.

Zou er een deelauto in onze buurt kunnen komen?

Bij ons in de directe buurt staan er tot nu toe geen deelauto's, ook niet aan de westoever van de Schinkel. Op het Stadionplein staat er een van ConnectCar en in de Stadionbuurt (Jasonstraat, Herculesstraat en Hygiëaplein) staan er drie van Greenwheels. Greenwheels heeft er ook een staan op de van Nijenrodeweg. Deze zijn allemaal binnen fietsafstand maar te ver weg om echt aantrekkelijk te zijn.

Desgevraagd vertelt Greenwheels dat zij normaliter een drempel van 75 abonnees hanteren voor het inrichten van een nieuwe standplaats. Het lijkt mij sterk dat onze buurt binnen afzienbare tijd zoveel abonnees gaat opleveren. Wat verschil zou kunnen maken is als onze buurt gecombineerd wordt met het nieuwe Olympisch Kwartier. In dat geval zou de auto vermoedelijk daar staan en niet bij ons. Wat ook effect kan hebben is als de abonnees die er wel zijn, intensief gebruikmaken van de auto('s) in de buurt. Al deze gegevens zijn voorhanden en volgens mij zijn ze bereid om erover te praten.

Daarom lijkt het mij toch interessant om te peilen hoeveel bewoners in onze buurt interesse zouden hebben. Ik heb het hier niet over de eerste auto, tenminste niet

bij de meeste boothouders. Het kan zijn dat enkele oudere bewoners die niet veel de deur uitgaan, zouden overwegen hun auto weg te doen en te gaan autodelen. Ik denk echter meer aan die gezinnen, die twee auto's hebben, terwijl het mogelijk zou zijn om er eentje weg te doen en voor de rest alternatieve middelen (waaronder autodelen) te gebruiken.

Hoe dan ook, hoe meer van ons echt gaan autodelen (intentieverklaringen tellen niet mee!) hoe groter de kans dat we een autodeelauto bij ons in de buurt gestationeerd krijgen. Die auto krijgt zijn eigen gereserveerde parkeerplek, waardoor je er vanuit kunt gaan dat die plek altijd vrij is aan het einde van je rit. Zo niet, dan geloof ik dat de overtreder een forse sanctie kan verwachten (iets tegen onthoofding aan?).

Parkeerdruk verlichten

Iedere eigen auto die weggedaan wordt, betekent ook een parkeervergunning minder in de buurt. Het gevolg: minder vraag naar parkeerplaatsen en makkelijker parkeren voor de overblijvende auto's. Dat zal bewoners die nog niet zijn gaan autodelen niet stimuleren, want die zullen zich minder gaan ergeren.

De gemeente en het stadsdeel willen autodelen flink stimuleren. In het boekje waar ik over had wordt vermeld dat de eerste 750 mensen die hun parkeervergunning inleveren (en dus hun privéauto wegdoen) een voucher ter waarde van 300 euro krijgen. Deze voucher kan bij het autodeelbedrijf ingeleverd worden en gebruikt worden voor alle kosten van het autodelen, met uitzondering van de borgsom.

Gebruikskosten

Even een rekenvoorbeeld: je hebt een 15-euro-abonnement en op een dinsdagmiddag pak je de 206-klasse deelauto die bij jou in de buurt staat voor een rit naar een geliefde locatie in Spaarndam, waar je een uurtje koffie drinkt met een kennis uit Haarlem. Dat wordt dus 2 uur (parkeertijd telt ook mee) en ongeveer 48 kilometer. De rekening komt dan op $2 \times 60\text{¢}$ (uurtarief) plus $48 \times (14\text{¢} + 9,5\text{¢})$ (vaste en brandstofafhankelijke kilometertarieven) = $1,50 + 11,28 = \text{€}12,78$ plus eventueel iets voor het parkeren in Spaarndam.

Vind je dat veel? Denk dan aan wat je niet hebt betaald: geen aanschaf- en afschrijvingskosten, geen verzekering, geen parkeervergunning, geen wegenbelasting, geen onderhoudskosten (en geen koppijn!). Onderweg heeft de boordcomputer je verzocht om benzine te tanken,

die je met de Greenwheels-pas betaald hebt. Zelfs het abonnementsgeld is maar een fractie van de kosten voor een parkeervergunning!

Het valt mij ook op dat het leeuwendeel van de kosten in de kilometers opgaan en niet in de uren. Dat idee van een film kijken in Haarlem is bij nader inzien eigenlijk helemaal niet zo gek!

Interesse peilen

Daarom wil ik het volgende voorstellen: laten we het forum op de VWZ-website gebruiken om (geheel vrijblijvend!) de interesse in het overstappen op autodelen te inventariseren. Ik heb dat inmiddels opgestart. Bezoek de site en word deelnemer als je dat niet al bent. Dan kun je je eigen mening kwijt en bovendien zien wat andere mensen erover denken!

Dave

Autodeelorganisaties in Amsterdam

Greenwheels
www.greenwheels.nl
520 auto's

ConnectCar
www.connectcar.nl
290 auto's

Diks Autodate, Wheels4all en Drive CarSharing opereren ook in Amsterdam maar samen hebben de drie bedrijven maar 14 auto's in de stad.

Overige autodeelinfo op internet:
www.gezondelucht.amsterdam.nl
www.oudzuid.amsterdam.nl/wegen_en_verkeer/parkeren/losse_pagina%27s/gedeeld_autogebruik

Uitgaande van deze weblocaties vind je ook informatie over het opzetten van een eigen, particuliere autodeelgroep met alle voor- en nadelen van dien. Wat even onduidelijk is: of zo 'n groep ook in aanmerking komt voor een vaste standplaats. Verzekeringen zijn er wel.

Even voorstellen

Susan en Hans zijn nieuwe bewoners. Ze wonen samen met de zoon van Hans, Sacha (11) en de dochter van Susan, Mats (6) aan de laatste steiger van de Jachthavenweg. Susan werkt als tekstschrijfster, journalist, projectleider en grafisch ontwerper. Hans heeft een bedrijf in staal en aluminium en maakt vooral componenten voor luxe jachten.

Hans woonde in IJmuiden en Susan woonde in Bodegraven. Hans was al een tijdje op zoek geweest naar een ark in Amsterdam. Hij kwam Susan tegen en het werd met Susan op een ark in Amsterdam. Op een vrijdag begin juni, zag Susan deze ark op www.Funda.nl. Ze belde direct de betreffende makelaar. Deze was enigszins verbaasd; de ark was net vijf minuten geleden op de website geplaatst. Maandag gingen ze kijken en dinsdag was de koop gesloten.

Er moest eerst flink gesloopt worden....

Er moest veel opgeknapt worden, want er was geruime tijd niets aan de ark gedaan. Vier maanden hebben ze hard gewerkt aan het opknappen van de ark. Zo hebben ze alle elektra opnieuw aangelegd. Boven was een soort lesruimte en dat is nu hun woonkamer en keuken. Op de benedenverdieping waren de huiskamer, keuken, badkamer en slaapkamers. Nu zijn daar hun slaapkamers en de badkamer, die nog wel moet worden afgemaakt. Ze kunnen gelukkig wel douchen. Eerdaags komen de gordijnen. Dat geeft wat meer privacy. In alle kamers zitten nog geen deuren, maar die zijn al wel gearriveerd. Ze moeten nog veel werk verzetten. Susan geeft aan dat het een meerjarenplan gaat worden om alles helemaal af te maken. Begin februari dit jaar zijn ze officieel in hun ark komen wonen. Dochter Mats heeft al vriendinnen gemaakt, want zesjarige dames zijn ruimschoots vertegenwoordigd in onze buurt.

Op de vraag wat Susan leuk vindt aan deze buurt, geeft ze aan dat veel mensen tegen je beginnen te praten, vooral bij de sluis. Ze vindt dat ze leuke burens heeft. Je woont rustig en toch midden in de stad. “Je stapt op je fiets en je bent zo in het centrum van de stad,” zegt Susan. Op je fiets naar Paradiso en de Melkweg vinden Susan en Hans helemaal het einde. Het uitzicht op de Schinkelbrug vindt Susan iets minder. Hun beide kinderen vinden het stoer om op een ark in Amsterdam te wonen. Wat Susan nog graag zou willen is een groentekar. Lekker verse groenten! Die hebben we, riep ondergetekende direct. Iedere week komt er een rijdende groentenwinkel in onze buurt. Dat was goed nieuws. Nu nog even uitzoeken wanneer hij precies langskomt.

Vanaf heden gaat Susan de opmaak voor de VWZ-Nieuwsbrief doen. Daar zijn we heel erg blij mee. Zoals sommigen misschien al weten gaat Frans Beijer stoppen met het verzorgen van de opmaak van de Nieuwsbrief. Hij heeft het heel erg druk (hij wordt weer vader) en Esther en hij gaan onze buurt verlaten. Susan zag de advertentie voor dtp-er in de laatste nieuwsbrief en reageerde direct. Het was haar opgevallen dat de VWZ heel actief is. Ze wil ook graag iets doen voor haar nieuwe buurt. Als grafisch ontwerper kan ze op deze manier haar steentje bijdragen.

Marije

De keuken en de woonkamer op de eerste verdieping zijn nagenoeg klaar

Ontmoeting met de krakers op het ANWB-terrein

Het was in de koudste tijd van afgelopen winter, toen er zelfs voor de eerste keer in vele jaren genoeg ijs op de Schinkel lag om te gaan schaatsen, dat op een dag een briefje verscheen op het hek van het terrein van het technostation van de ANWB, met de melding dat het perceel gekraakt was (zie kader).

Het berichtje bevatte ondermeer een uitnodiging om een bezoek bij de krakers te brengen en de Nieuwsbriefredactie verzocht mij om op die uitnodiging in te gaan. Het kostte enige tijd voordat het zover was, want de krakers kwamen tijdens de koude maanden niet vaak tevoorschijn. Ook zag ik nergens een bel of zoiets om hun aandacht mee te trekken. Half maart mochten we enige lenteachtige dagen beleven en toen kwamen de nieuwe burens ineens regelmatig naar buiten.

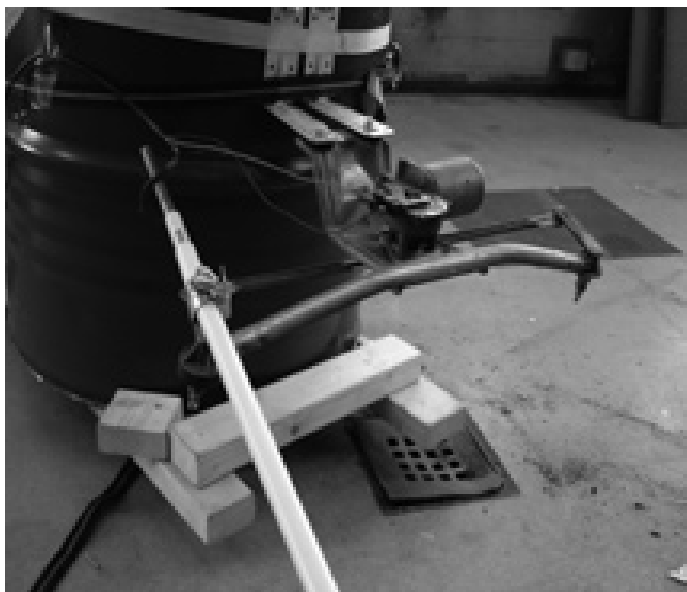
Toen ik langskwam zat een groep jongelui buiten op het parkeerterrein te genieten van het mooie weer. Er was één jongen bezig het oostelijke beweegbare gedeelte van het hek schoon te maken zodat het weer bruikbaar zou zijn. Typisch in dergelijke situaties is dat je vaak omwegen nodig hebt om de gebruikelijke dagelijkse handelingen uit te voeren; in dit geval hebben de krakers hun dagse woonruimte in de oostkant van het gebouw terwijl alleen het westelijke hek vrij beweegt, zodat ze elke keer over de hele lengte van het terrein moeten lopen om bezoek in of uit te laten. Een meisje dat zich voorstelde als Mirja stond mij te woord.

Kunstacademie

Zij vertelde dat de groep krakers voornamelijk uit studenten van de kunstacademie op de Fred Roeskestraat bestaat. Hun grote behoefte, naast betaalbare woonruimte, is atelierruimte waar ze allerlei creatieve objecten in elkaar kunnen knutselen. Op de academie zelf en in de stad in het algemeen is er een nijpend tekort aan dergelijke ruimten, terwijl in het garagegedeelte van het ANWB-gebouw ruimte genoeg is. Op de foto's zien we dat deze al gretig in gebruik is genomen.

De krakers zijn enthousiast actief op het gebied van experimentele kunst. Eén van hen heeft een oranje bestelauto waarmee ze veel afgedankte (sloop)spullen van de straat naar huis brengen, al geven ze de voorkeur aan hun bakfiets. Zodra de spullen in de werkruimte liggen worden ze ingezet voor het uitproberen van ideeën. Mirja zelf heeft het apparaat gebouwd dat op de foto rechts staat. Er staat een vat op een draaitafeltje. Als het

motortje loopt, bewegen zowel het vat als de bezem heen en weer, met als resultaat dat er interessante patronen in het stof op de vloer worden geveegd.

Filosofie

Mirja heeft mij vrij uitgebreid verteld over de gedachtegang achter de kraakbeweging. Het komt vastgoed-speculanten en projectontwikkelaars goed uit om veel percelen in de stad leeg te laten staan. Zo worden prima bruikbare ruimten aan de markt onttrokken en wordt een kunstmatige schaarste gecreëerd, zodat de huur-

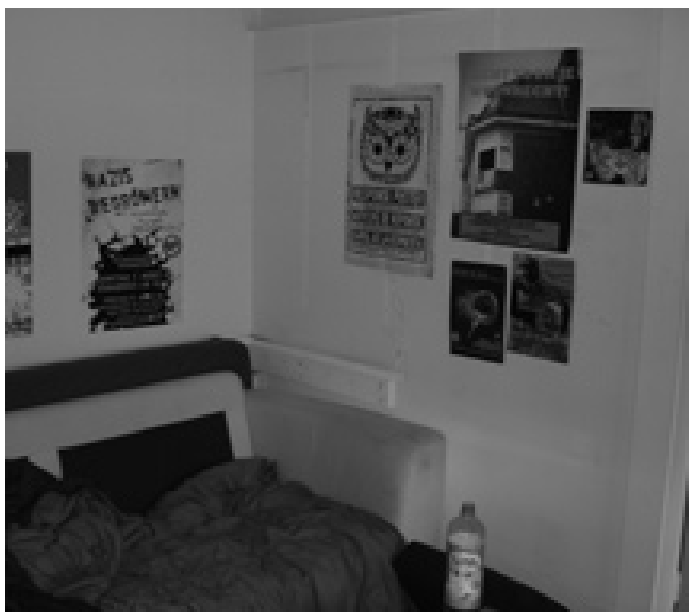
prijzen worden opgedreven. En dan de 'bottom line': iemand krijgt een vergunning om een leegstaand pand te slopen en er een duur project voor in de plaats neer te zetten.

Zelfs de 'antikraak', de bemiddelaar die eigenaren en ruimtezoekenden aan elkaar koppelt, werkt volgens de krakers averechts. De reden is dat vaak volstaan wordt met het plaatsen van een klein aantal antikrakers in panden die aan veel meer mensen ruimte zouden kunnen bieden. Ook worden de antikrakers veelal erg strak gehouden, met allerlei regels zoals geen feestjes, geen logés, geen ditte of datte en ga zo maar door.

De ware kraker wil de leegstaande ruimten juist volop (zo niet intensief) in gebruik nemen, en in vrijheid kunnen wonen. Er hangt een luchtje van anarchisme rond de kraakbeweging en dat is ook enigszins terecht, maar dan wel in positieve zin. Men wil een eind maken aan het misbruik van de wet door het grote geld om de gewone burger van zijn poen te scheiden. Datzelfde wettenstelsel kan ook door de krakers gebruikt worden om het grote geld een beetje kleiner te maken.

Hoe werkt dat kraken?

De eerste voorwaarde is het bijeenbrengen van een groep mensen die elkaar goed kennen en die elkaar volledig vertrouwen. Dit is essentieel omdat, vooral in de eerste paar maanden na een kraak, de groep heel kwetsbaar is. Dan is het belangrijk dat iedereen volledig op de hoogte is van alle aspecten van de situatie. Wie kun je buiten laten staan en wie móet je buiten houden? Wie kan of moet je binnenlaten en met wie kun of moet je praten en waarover? Als groep moet je zeker weten dat iedereen zich aan deze richtlijnen zal houden. De kraakbeweging is aardig georganiseerd en groepen

die een kraak willen uitvoeren kunnen spreekuren bezoeken op diverse locaties in de stad, om vragen te stellen en adviezen te krijgen. Als je meer wilt weten, kun je de onderstaande links volgen. Voor Mirja is dit al haar tweede kraak; zij heeft dus enige ervaring.

Natuurlijk moet je informatie inwinnen over wat er met een pand of terrein aan de hand is, gewoon door alert te zijn. Maar deze mensen hebben ook nader onderzoek gedaan. Zo wisten ze de eigenaar te vinden en erachter te komen hoe het met de toekomstplannen (of het gebrek daaraan) zat.

Even vaag

Toen ik vroeg hoe het daadwerkelijke mechanisme van het kraken werkt, kreeg ik een nogal vaag antwoord. Het zal een ieder duidelijk zijn, dat er op een bepaald moment ingebroken moet worden. Als je op heterdaad wordt betrapt, ben je strafbaar. Het is daarom zaak ervoor te zorgen dat dat niet gebeurt. Als er eenmaal ingebroken is en je je met wat meubilair in het gebouw bevindt, is de kraak een feit. Vanaf dat moment is enige discussie over wie de inbraak heeft gepleegd niet meer aan de orde.

Het is zelfs zo, dat de krakers de politie inlichten, zodat het feit en de datum van de kraak door een officiële instantie vastgelegd wordt. Vooral de datum is van belang, want een kraak mag niet plaatsvinden totdat het perceel een heel jaar leeg heeft gestaan. Maar na dat jaar is het pand vogelvrij om gekraakt te worden. Dan wil je je claim vastleggen voordat de eigenaar de antikraak inschakelt. Daarop volgen onderhandelingen en overleg over zaken als het betalen van de nutsvoorzieningen en eventueel zelfs een bedrag aan huur. Dat laatste wil de eigenaar meestal niet omdat hij dan de facto in een huursituatie terechtkomt waarin hij aan allerlei verplichtingen vastzit.

Zo ook bij onze nieuwe burens, die met een jurist bezig zijn om de nodige afspraken te maken om redelijk vrij van pesterij in het pand kunnen (ver)blijven. Per eind maart heeft het perceel drie vaste bewoners, maar anderen komen regelmatig op bezoek, soms om gebruik te maken van de werkruimte, die inderdaad vrij royaal is. Het liefst willen ze er met z'n zessen wonen.

Kamperen

De leefomstandigheden in het pand zijn nu nog behoorlijk provisorisch - 'primitief' zou je bijna kunnen zeggen - maar de situatie doet niet veel onder voor wat wij regelmatig tijdens een interne verbouwing op onze arken zien. Ze hadden al meteen water en stroom, maar geen gas of verwarming. De vertrekkende die ze

Inmiddels is er wel een brievenbus, huisnummer en bel (touwte richting het gebouw)

aanvankelijk gebruikten zijn echter vrij klein en de plafonds laag, zodat elektrische radiatoren genoeg waren om het leefbaar te houden.

Toen het pand werd ontruimd, hebben de vorige gebruikers het gros van de nuttige, verwijderbare en/of dure voorzieningen meegenomen, tot aan grote delen van de waterleidingen en kranen toe. Het bewoonbaar maken van het pand is dus 'werk in uitvoering' en dat zal nog wel even zo blijven.

Er zijn meerdere vertrekken die redelijk inzetbaar zijn als woonruimte, waar ze op termijn een aantal slaap- en andere kamers willen inrichten. Er is ook een mooie

grote ruimte naast het kantoor waar ze nu hun keuken hebben, die ze als grote badkamer hebben bestemd. Er staat al een opgescharrelde badkuip – nu nog even alles wat erbij hoort!

Discipline

De huishoudelijke organisatie houden ze tot een minimum beperkt. Omdat ze al vóór de kraak een hechte groep waren, met een duidelijk gemeenschappelijk doel, heerst er een idealistische stemming waarin samenwerken en rekening houden met elkaar en met de belangen van de gemeenschap de boventoon voeren.

Op vrijdag 27 maart hebben de krakers een inwijdingsfeest gehouden en wij burens werden uitgenodigd, onder meer via een oproep op de VWZ website. Helaas moest dit artikel vóór die tijd aangeleverd worden, dus kunnen we niets vertellen over hoe dat ging. Hopelijk was het gewoon erg leuk!

Dave

Al 40 jaar dé woonbotenmakelaar

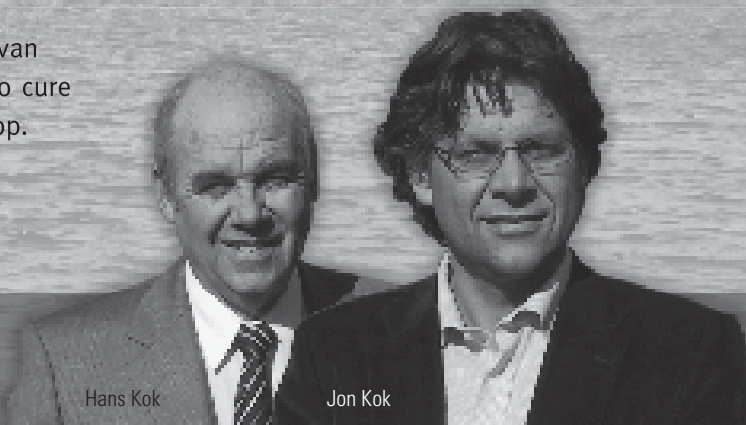

**Wij zijn de eerste beëdigde en tevens gecertificeerde
woonbotentaxateur van Nederland, actief door het hele land.**

- Taxeren** > Scherpe tarieven en kritische inspectie.
- Verkopen** > Vooraf advies, vrijblijvend en kosteloos.
- Werkwijze** > Wij maken samen met u een plan van aanpak en werken op basis van 'no cure no pay'. U betaalt alleen bij verkoop.

*Voor meer informatie
ga naar www.woonboot.nl.
Tot ziens!*

Willem Fenengastraat 28 | 1096 BP Amsterdam
tel 020 - 46 809 40 | fax 020 - 46 879 19
info@woonboot.nl | www.woonboot.nl

Hans Kok

Jon Kok

De bruine rat (*rattus Norvegicus*)

Iedere avond om dezelfde tijd zit onze poes op de trap vol geduld met haar neusje tegen het raam gedrukt. Ze tuurt over het water. Dan ineens springt ze op, rent naar de andere kant van ons huis en drukt haar neusje tegen een ander raam. In het begin wisten we niet waarom ze dit iedere avond deed. Maar na met haar te zijn meegerend en mijn neus ook tegen het glas te hebben gedrukt, zag ik waar ze iedere avond naar keek: een bruine rat. De rat rent over de rand van de ark van de buurman. Hij zwemt naar het vlot van de andere buurman en haalt daar, als het hem lukt, zijn avondmaal, een stuk ganzenei. Hij zwemt met of zonder zijn avondmaal, langs onze ark en verdwijnt in het donker.

De oorsprong

De latijnse naam van de rat, *rattus Norvegicus*, is verwarrend. Het doet vermoeden dat de rat uit Noorwegen komt, maar dat is niet waar. De naam komt waarschijnlijk omdat Noorse wetenschappers als eersten onderzoek hebben gedaan naar de bruine rat. Hij komt oorspronkelijk uit het noordelijk deel van China. Via de eerste schepen die over de wereld voeren heeft de rat zich verspreid over onze aardbol. De rat kan goed gedijen op plekken waar de mens zijn afval laat slingeren. In grote steden waar het riool werd gemoderniseerd nam het aantal ratten af. Maar zelfs onze 'nette' vuilniszakken vormen toch nog een goede voedingsbron.

De vele gezichten van de bruine rat

De bruine ratten, die gekozen hebben om aan onze kant van de aardbol ter wereld te komen, hebben het moeilijk. Er zijn weinig mensen die het prettig vinden om een bruine rat te zien. Ze worden verjaagd of vermoord. Vroeger omdat de bruine rat gezien werd als een van de verspreiders van de pest. En dat terwijl de vlooiën op de pels van de zwarte rat de overbrengers waren van de pest. De bruine rat is veel sterker dan de zwarte rat en verdreef deze, waardoor er steeds minder gevallen van pest voorkwamen. Volgens wetenschappers verspreidt de bruine rat de ziekte van Weil, de rattenbeetkoorts, het hantavirus en tularemie. Dit zijn allemaal minder prettige ziektes, doch vormen ze nog slechts een probleem in de Derde Wereld. In Nederland komen deze ziektes eigenlijk niet meer voor, behalve de ziekte van Weil.

De bruine ratten, die gekozen hebben om aan de andere

kant van onze aardbol ter wereld te komen, hebben weer andere uitdagingen aan te gaan. In China is de kans groot om samen met wat kruiden en groenten als een smakelijk gerecht te eindigen. Als een rat echter in India ter wereld komt wordt hij in tempels vereerd. Een bepaald Indiaas geloof zegt dat ratten reïncarnaties zijn van de voorouders van de mens. De ratten wonen met

honderden tegelijk in tempels en krijgen iedere dag het heerlijkste eten. Je kunt tussen de ratten doorlopen en ze kruipen langs je kleding omhoog. De bedoeling is wel dat je niet op ze gaat staan. Tja, het kan natuurlijk net je oma zijn die je dan even verplettert.

De bruine rat heeft ook een grote kans het levenslicht te zien in een laboratorium, waar er allemaal proeven en we-

tenschappelijk onderzoek met hem worden gedaan. Dan is er wel eerst selectief met de bruine rat gefokt om een albino laboratoriumrat te laten ontstaan.

De bruine rat wordt ook gehouden als huisdier. Dan heet hij de tamme rat. Ze worden beschouwd als tam, aanhankelijk en leergierig. Ook zijn ze relatief schoon, maar net als ieder dier (en mens) vergen ze toewijding en onderhoud.

Ga je je verdiepen in de Chinese astrologie, dan kom je ook daar weer de rat tegen. Net als bij onze astrologie word je geboren onder een sterrenbeeld. Bij de Chinese astrologie wordt gebruik gemaakt van dieren. Ben je geboren in het jaar 1924, 1936, 1948, 1960, 1972, 1984, 1996 of 2008, dan ben je volgens de Chinese astrologie een rat. In positief opzicht ben je dan: zuinig, gezellig, joviaal, hebt expansiedrang (zouden hier veel ratten

wonen op het Ijsbaanpad?), gezond verstand en je wilt graag een goede indruk maken. In negatief opzicht ben je: huichelachtig, principeloos, uit op macht, gierig, inhalig, zenuwachtig, bemoeizuchtig en een opschepper. Twijfel je nog of je dit wel wil geloven, maar voel je af en toe de behoefte om een ganzenei te verorberen of krijg je 's avonds wanneer de schemering valt een enorme drang om te gaan zwemmen, dan zou ik er toch eens een boek op naslaan; je weet maar nooit.

Voortplanting en leefgebied

De bruine rat komt voor in allerlei soorten gebieden. Hij heeft een voorkeur voor een vochtige en niet te warme omgeving en komt vaak voor in de buurt van de mens, zoals bij boerderijen, woningen, pakhuizen, fabrieken en winkels. In waterrijke gebieden in de gematigde streken, leeft de bruine rat buiten. In rietvelden en in watergangen langs agrarisch bouwland, maar ook

in riolen en op afvalstortplaatsen. De bruine rat komt overal voor in Nederland, met uitzondering van Vlieland.

Ze maken hun holenstelsels in oevers, tussen stenen en aan de voet van bomen. Zo'n stelsel heeft een diepte van maximaal vijftig cm onder de grond en heeft gangen van ongeveer negen cm in doorsnede. Het nest zelf wordt of bovengronds of ondergronds gemaakt en wordt vaak door meerdere generaties gebruikt. Verschillende hollen zijn bovengronds met elkaar verbonden door paadjes. Bij de ingang van het hol laat de rat meestal hopen aarde achter, die in de loop van de tijd vanzelf worden platgestampt.

De bruine rat staat bekend om zijn snelle voortplanting.

Ze hebben een draagtijd van eenentwintig tot drieëntwintig dagen en krijgen vier tot tien jongen per worp. Na tachtig dagen zijn deze jongen alweer geslachtsrijp. Een vrouwelijke rat kan per jaar ongeveer veertig jongen ter wereld brengen. Dit aantal is afhankelijk van het territorium waar de groep leeft.

De bruine rat is voornamelijk 's nachts actief, vooral direct na de avond-scheme-ring en vlak voor de ochtendschemering. Als de nachten koud zijn is hij ook wel overdag actief. Voordat een bruine rat zijn hol verlaat, onderzoekt één rat (ook wel pionier-rat genoemd) ongeveer twee minuten lang de omgeving. Dit gedrag wordt ook wel zekeren genoemd. Pas daarna verlaten de andere ratten het hol. Veranderingen in de omgeving heeft de bruine rat direct door en daarom is het ook zeer moeilijk hem in vallen te vangen.

Bruine ratten kunnen goed zwemmen, duiken, springen en klimmen. Ze leven in kleine sociale groepen, die bestaan uit een dominant mannetje, een harem vrouwtjes en enkele ondergeschikte mannetjes. Deze groepen kunnen zich samenvoegen tot grotere kolonies. De hiërarchie binnen de groep bepaalt wie mag paren en wie wanneer mag eten. Tegen dieren uit een andere, en daarmee anders ruikende populatie, wordt agressief opgetreden.

De bruine rat is een alleseter, die voornamelijk leeft van eiwit- en zetmeelrijk voedsel. Zo eet hij graan, zaden, slakken, larven, kikkers, jonge zoogdieren, vogeleieren en aas, maar hij knaagt ook aan botten en producten zoals zeep en kaarsen. Kannibalisme komt voor, voornamelijk ten gevolge van een eiwittekort. De bruine rat neemt zijn voedsel vaak mee naar een schuilplaats om het daar op te eten. Soms legt hij voedselvoorraden aan. Dit gebeurt voornamelijk door niet-dominante ratten en zogende vrouwtjes. Ik vind het een veelzijdig dier, de bruine rat. Hij heeft zich ondanks de jacht die er op hem plaatsvindt, weten te handhaven. Ook de mens vind ik een wonderbaarlijk wezen. Aan de ene kant van de wereld wordt de rat verketterd en aan de andere kant van de wereld wordt hij vereerd. En allebei de kanten denken het bij het rechte eind te hebben.

Marije

Bas, onze lieve vriend is niet meer

Eind januari ging ik samen met onze honden Joep en Bas zoals elke dag, lekker naar het Amsterdamse Bos om de honden uit te laten. Bas hadden we vorig jaar 'opgepikt' uit een gezin

dat door omstandigheden geen plaats en tijd meer voor hem had. Toen was hij een half jaar oud en zeer levendig. Het wonen in een 'bench' die ook nog in een kast was geplaatst, was helemaal niets voor Bas.

Bij ons ontwikkelde Bas zich als een hond vol levenslust en ontzettend lief. Zijn energie en dynamiek zorgden voor een levendigheid die we tot de dag van vandaag erg missen. Bas was een echte jager en op die bewuste dag was een waterhoen zijn speelkameraad. Opjagen was zijn lust en zijn leven, dus dook Bas de waterhoen achterna. Er lag ondanks de aanhoudende dooi nog altijd meer ijs op het meer dan je zo denken en zo schoot Bas onder een dikke laag ijs.

Ondanks een verwoede poging het ijs te breken, was het snel gedaan en onder mijn ogen verdronk onze jonge vriend. Dankzij de geweldige hulp van de boswachterij in samenwerking met de brandweer is Bas gevonden door een duiker. We hebben hem nog enkele uren thuis gehad en samen met Joep afscheid genomen. Ontroostbaar waren we en dat zijn we nog steeds.

Velen hebben ons getroost; dat heeft ons gesteund. Jan te Riele, onze buurman en groot dierenvriend, heeft alles van dichtbij meegemaakt. Jan, de boswachters, de brandweer en iedereen die ons heeft gesteund en getroost: hartelijk bedankt! Bas is in de hondenhemel en zijn as zit in een urn in het keukenraam. Er gaat geen dag voorbij of we praten, lachen en huilen soms om onze 'gekke jongen' Bas.

Hans en Neli Dragtsma
Ijsbaanpad 98

Hinky is verdronken en bevroren

Op Oudejaarsdag waren we Hinky kwijt. Er was die dag veel geknal op straat en we dachten dat hij zich misschien ergens verstopt had. Overal gezocht en geroepen, nergens te vinden

We hebben samen met onze kleinkinderen brieven verspreid met foto en de dierenambulance gebeld om te melden dat we een rode kater kwijt waren.

Ruud van Honschoten, onze buurman, kwam ons

halen, want bij hem liep een rode kater rond de boot. Wij ernaar toe, maar helaas het was de kater van Ben en Monique, onze andere burens. Na 14 dagen kwam Monique bij ons aan de deur en vertelde dat zij naast de boot een poes zag. Of we even kwamen kijken... En ja hoor, het was Hinky die daar in het ijs lag. Ben en Theo hebben hem er samen uit moeten hakken, zo dik was het ijs. Met een kop koffie bij onze burens werden we getroost, want je schrikt behoorlijk. De volgende dag hebben we Hinky begraven. Onze kleinkinderen hebben een paar grafstenen gemaakt, zodat we hem kunnen gedenken.

Helga

Pientere ambtenaar

In het Technisch Weekblad van 14 februari kwam ik een leuk verhaal tegen. In 2008 had het management van Schiphol een ontwerpwedstrijd uitgeschreven met de titel 'Create a barrier of silence', waarmee het vliegveld innovatieve ideeën zocht voor een geluidswal langs de Polderbaan. Wat het verhaal bijzonder maakt is dat de winnaar, ene Toine van Gothem, geen internationaal befaamd ingenieur is, maar gewoon een privé-persoon die in het dagelijks leven ambtenaar is bij de Dienst Ruimtelijke Ordening in Amsterdam – en die vermoedelijk dichtbij de Polderbaan woont. Van de 97 inzendingen kwam de zijne als winnaar uit de bus en het prijzengeld van driekwart miljoen liegt er niet om.

Er zijn veel aspecten aan zijn ontwerp die het overduidelijk tot het winnende concept maken. Als je zijn idee vergelijkt met de andere inzendingen die op internet staan (zie www.innovatieveoplossing.nl), valt op dat de anderen alleen maar cosmetische of architectonische innovaties bevatten, maar eigenlijk niets om ze boven het gemiddelde uit te tillen.

Van Gothem heeft zijn ontwerp de 'EcoBarrier' genoemd. Het valt op door een reeks bijzondere eigenschappen. Zo is de Eco Barrier niet een soort hekwerk, maar een ovale tent van glasvezel, zowel het zeil als de stokken. Omdat het zeil volop licht doorlaat, kan er in de tent een lange kweekvijver voor algen komen te liggen.

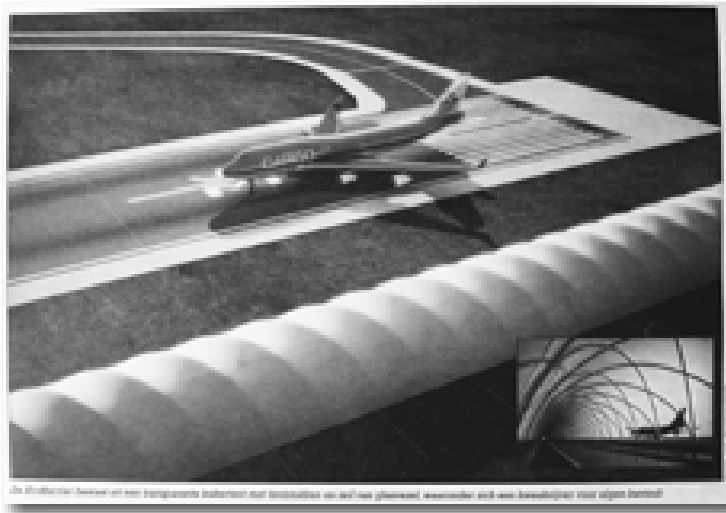
Aan de kant van de startbaan is het zeil geluid-doorlatend, maar aan de andere kant is de zeilstof verzwaard zodat het geluid in de tent gevangen wordt en vrijwel niet verder komt. Met een hoogte van elf tot veertien meter blijkt de tentconstructie in staat te zijn om voor een geluidsreductie van zeven decibel te zorgen, zo'n 80%.

Dat is niet alles

De voornaamste geluidsoverlast ontstaat tijdens het starten, dus niet tijdens het landen. De EcoBarrier heeft een rolmechanisme waarmee de tentstokken – en daarmee de hele tent – plat kunnen worden gelegd tijdens landingen. Dat is vooral handig omdat toestellen meer ruimte nodig hebben bij het landen dan bij het opstijgen. Omdat de EcoBarrier bij landingen kan inklappen, kan hij dichterbij de baan staan dan een vaste geluidswal, wat voor een deel verklaart hoe hij zo'n grote geluidsreductie bereikt.

De kweekvijver onder de EcoBarrier speelt een geïntegreerde rol in de ecologie van het vliegveld, want als voedingsbodem voor de algen kunnen allerlei soorten afvalwater gebruikt worden; niet alleen het 'zwarte' water van de wc's maar ook spoelwater van vliegtuigen en start- en landingsbanen, dat diverse soorten antivries bevat. De tentconstructie houdt warmte vast, zodat de algen bij twintig á vijfentwintig graden, de voor hen optimale temperatuur, volop kunnen groeien.

Alles bij elkaar wordt in Van Gothems visie een constructie in elkaar geknutseld die voor een enorme geluidsreductie zorgt, het afvalwater van het vliegveld zuivert en een jaarlijkse opbrengst van 2100 ton algenpasta en 228.000 kuub methaan (biogas) produceert. Het artikel schat de waarde van deze opbrengst (en de besparingen) op ongeveer zes ton.

Volgens het artikel gaat de luchthaven meteen aan de slag met het uitontwikkelen en testen van de EcoBarrier, zodat het systeem er al volgend jaar kan staan. Helaas voor ons is deze uitvinding niet bij onze A10-brug toe te passen!

Garage-uitvinder

Iets in dit verhaal doet me denken aan de originele ontwikkeling van de Apple computer door Steve Jobs in zijn garage. Het komt over als een heel onnederlands verhaal, in dit land waar mensen meestal aan de hand van hun opleidingen en andere 'meetbare' kwaliteiten worden beoordeeld. Ik had een interview met die Toine van Gothem bij dit stuk willen plaatsen, maar dat is niet gelukt. Misschien in het volgende nummer van de Nieuwsbrief!

Dave

Oeverlanden excursies

Bij de oeverlanden zijn weer excursies! Alle excursies vertrekken dit jaar vanaf het NME-centrum 'De Waterkant' op het depot van de Oeverlanden, Anton Schleperspad 1. Voor leden is de deelname gratis, niet-leden betalen 1,50 euro per persoon, kinderen zijn gratis. Van tevoren opgeven is niet nodig. Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met Jan Kees van Dijk, telefoon 020 - 617 19 15.

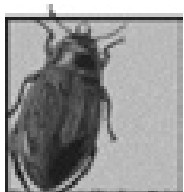
15 mei: Nachtegalen luisteren

Nachtegalenavond met Rein Cremer en Carla Peperkamp. Dit is meteen een goede gelegenheid om het aantal zangposten te tellen, wat een indicatie is voor de kwaliteit van de biotoop. 2008

was een slecht nachtegalenjaar, slechts zeven broedparen tegenover rond de twaalf in de voorgaande jaren. Hopelijk wordt 2009 weer beter.

Meestal zijn de nachtegalen half april weer in hun broedgebied terug en laten dan tot ongeveer de langste dag hun fraaie gezang klinken. Het succes van de avond hangt wel af van de weersomstandigheden, dus enig geluk is wel nodig.

Let op deze excursie is 's avonds van 20.30 tot 22.00 uur.

7 juni: Waterdieren

Met Kees Wabeke en JanKees van Dijk laten we dit jaar kinderen weer eens kennis maken met de geheimzinnige onderwaterwereld in poelen en sloten rondom het depot.

Met schepnetjes worden waterinsecten gevangen, die daarna onder de microscoop worden bekeken.

Ook interessant voor volwassenen!

Van 11.00 tot 12.30 uur

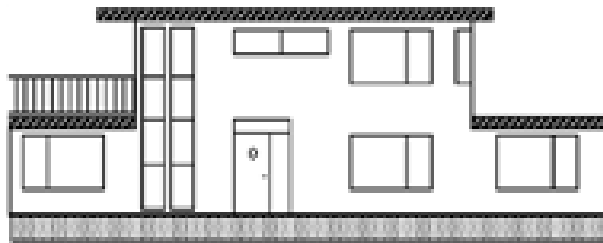

28 juni: Botanische struinwandeling

Lange wandeling met accent op planten en landschap onder leiding van Hans Bootsma en Nico Jansen, met mogelijke uitloop.

Vanaf het depot naar de Ringvaart en weer terug ondermeer langs de rijk bloeiende middenberm van de Oude Haagseweg.

Van 11.00 tot 13.30 uur

Arkon Woonschepen-
onderhoud
www.arkonbouw.nl

nieuwbouw, verhogen, verlengen,
onderhoud

- voor:
- het bouwen van een nieuwe woonark
 - het nieuw opbouwen van uw huidige casco
 - het verlengen of verhogen van uw huidige woonark
 - het vernieuwen van de buitenwandbetimmering
 - het restaureren of vernieuwen van kozijnen
 - het plaatsen van isolerende beglazing
 - het aanbrengen van afmeervoorzieningen
 - het aanbrengen van een omloop
 - het installeren van rioolpompinstallaties
 - alle voorkomende verbouwingen aan het interieur
 - sanitair gas water elektra CV

Arkon tel. 020-6166651
info@arkonbouw.nl

MARCEL

HAARMODE
voor hem en haar

Stadionweg 287
Hoek Stadionplein
Amsterdam
Tel. 020 - 6 79 90 11
Donderdagavond open

SEDW: NIEUWE VERZEKERING VOOR DRIJVENDE WONINGEN

De beste en voordeligste verzekering voor uw woonark!

Voor bezitters van goed onderhouden woonarken hebben wij een nieuw verzekeringsproduct! **De Drijvende Woning Verzekering**. Deze unieke verzekering kent een zeer **complete dekking** tegen een **zeer scherpe premie**.

Afhankelijk van factoren als de bouwaard, het bouwjaar, de waarde en de ligging van de woonark wordt een **unieke premie** vastgesteld. Dit speciale tarief geldt voor woonarken tot 20 jaar oud.

Voor een verzekering voor een nieuwe woonark (betonnen bak) met een **herbouwwaarde van € 200.000,-** geldt bijvoorbeeld een **jaarpremie van slechts € 250,-** (excl. 7,5 % assurantie-belasting). De premie verschilt per regio.

De pluspunten van deze verzekering:

- Zeer scherpe premie (gebaseerd op uw situatie).
- All-In dekking inclusief glas, transport en aansprakelijkheidsrisico.
- Gevolgschade eigen gebrek (tot 25 jaar) is verzekerd.
- Ook dekking voor schade door zinken en aanvaring.
- Meerpalen, loopbruggen, steigers en schuurtjes zijn meeverzekerd.
- Extra korting door vrijwillig het eigen risico (standaard € 50,-) te verhogen.
- Pakketkorting bij meerdere verzekeringen.

Uw drijvende woning goed en betaalbaar verzekeren?
Bel voor een vrijblijvende offerte 072 - 540 84 90, ga naar www.sedw.nl
of gebruik onderstaande antwoordcoupon.

SEDW Alkmaar Antwoordnummer 68 1800 VB Alkmaar - www.sedw.nl - info@sedw.nl - 072-5408490

Antwoordcoupon

Ja, ik wil besparen op de premie van mijn woonarkverzekering:

☐ **Stuur mij een offerte.**

☐ **Neem contact met mij op.**

Naam:

Adres: Postcode/Woonplaats:

Telefoonnummer: E-mailadres:

Bouwaard woonark: ☐ Beton ☐ staal Opbouw: ☐ Hout ☐ anders:

Soort dakbedekking: Onderhoudsituatie: uitstekend / goed / matig / slecht

Herbouwwaarde ark: € Nieuwwaarde inboedel: €

Bouwjaar:

Nu verzekerd bij: Tot:/...../20.....

Stuur deze antwoordcoupon naar: SEDW Alkmaar Antwoordnummer 68 1800 VB Alkmaar. U kunt de gegevens ook mailen naar: info@sedw.nl

Vrieskou in januari

Helaas ging de felbegeerde elfstedentocht niet door maar hier voor het eerst in een jaar of vijftien kon op de Schinkel en tussen de boten op natuurijs geschaatst worden. Daarvan hebben we geen foto's maar als er lezers zijn die er foto's van wèl hebben, kunnen ze deze aan de (website)redactie sturen – graag zelfs! Van Carla Kunst hebben we bijgaande foto's ontvangen van schaatser op de vijver naast het witte huis, waarvoor onze dank! Dat het ijs op het open water verraderlijk was, getuigen de berichten over de overledene huisdieren elders in dit nummer.

Febo-reiger bij ons op bezoek?

Stomme verbazing om deze reusachtige watervogel van zo dichtbij te zien. Bijna onvoorstelbaar tenzij hij al door regelmatig contact met mensen tam is geworden – en door het koude weer behoorlijk hongerig is! Wij weten niet hoe oud reigers worden; het is inmiddels enkele jaren geleden dat de verhalen de ronde deden over de beroemde Febo-reiger op het Stadionplein.

Dave

Wie voor kwaliteit kiest ...

Spruyt

ARKENBOUW

Windas 6, 8441 RC Heerenveen

Bel vrijblijvend voor informatie: 0513-671284

Ardesch
waterwonen

Elk detail telt

Comfortabel wonen op het water met lage woonkosten is een luxe waar Ardesch-eigenaren volop van genieten. Een Ardesch wordt dan ook met veel aandacht gebouwd. De duurzame kwaliteit betaalt zich terug in gering onderhoud en laag energieverbruik. Wilt u weten hoe uw gewenste waterwoning een Ardesch kan worden? Bezoek dan onze website.

www.ardeschwaterwonen.nl

Ardesch Waterwonen is een product van Dijkhuis Aannemersbedrijf.

Mariet en Rein van steiger 4

Een interview met Mariet Floor en Rein Schröder van steiger 4.

In 1987 zijn ze hier op het Ijsbaanpad komen wonen. Omdat ze allebei een scheiding achter de rug hadden, startten ze aanvankelijk ieder op een eigen boot; Rein op steiger 5, Mariet met haar kinderen Merlijn en Marieta, op steiger 4. Al snel bleek dat een boot overbodig was, dus werd steiger 5 verkocht. Later, in 2000, hebben ze het plan opgevat om een nieuwe boot te laten bouwen, die in 2002 werd afgemeerd op hun oude plek aan het begin van steiger 4.

In 1987 zijn ze hier op het Ijsbaanpad komen wonen. Omdat ze allebei een scheiding achter de rug hadden, startten ze aanvankelijk ieder op een eigen boot; Rein op steiger 5, Mariet met haar kinderen Merlijn en Marieta, op steiger 4. Al snel bleek dat een boot overbodig was, dus werd steiger 5 verkocht. Later, in 2000, hebben ze het plan opgevat om een nieuwe boot te laten bouwen, die in 2002 werd afgemeerd op hun oude plek aan het begin van steiger 4.

Mariet is in de hongerwinter van 1944 in Haarlem geboren. Zij is de 4e van 5 kinderen.

Haar vader was huisarts. Na het gymnasium heeft ze in Groningen Frans gestudeerd en daar ook lesgegeven op havo/vwo. Met haar eerste man, journalist bij onder andere de VPRO, woonde zij met Merlijn en Marieta in Huizen. Ook in het Gooi heeft ze lesgegeven op de middelbare school en in het volwassenenonderwijs. In 1992 is zij met werken gestopt; het was best een pittige baan.

Rein is in Surabaja in het huidige Indonesië in 1940 geboren. Van 1942 tot 1945 heeft hij met zijn moeder, broer en zusje in een Japans interneringskamp gezeten. Zijn vader zat in een ander kamp. In 1945 kwam een oom, die op het hospitaalschip de "Oranje" voer als stuurman, hen ophalen en bracht hen naar Australië. Daar bleven ze tien maanden om aan te sterken. In 1946 voeren ze met de "Bloemfontein" langs Kaap de Goede Hoop naar Nederland waar zij in Utrecht terecht kwamen. In 1947 vertrok het gezin weer naar Indonesië, naar Makassar dit keer, waar vader zijn werk had als aannemer.

Het duurde niet lang want na twee jaar gingen zijn ouders scheiden en moeder vertrok met de kinderen naar Nederland. Nu voer de route door het Suezkanaal en kwamen ze in Den Haag terecht. Sinds 1955 woont Rein in Amsterdam. Na het Spinozalyceum deed hij

HTS weg-en waterbouw. Al gauw kwam hij op een organisatieadviesbureau terecht en ging in de avonden sociologie studeren. Na zijn kandidaats volgde hij in Leuven een opleiding tot groepstrainer. Inmiddels was hij getrouwd en kreeg 2 dochters. De jongste, Annegot, woont met Jaap en hun kinderen Anna en Pilou op steiger 1.

Nadat beiden gestopt waren met werken, gingen ze samen veel op reis. De laatste jaren varen ze twee keer twee maanden per jaar op de Middellandse Zee. Binnenkort vertrekt Rein naar Marmaris in Turkije waar hun zeilboot ligt, om daar twee weekjes onderhoud te plegen. Begin mei gaan ze samen met hun hond in de auto door de Balkan naar hun boot. Ze blijven daar tot eind juni en

in september doen ze hetzelfde tot eind oktober. Ze vinden de winters hier te lang en te koud. Maar in de zomer zijn ze in Nederland. Want ze willen graag hun kinderen en kleinkinderen zien. En in de winter willen ze vooral genieten van de cultuur in Amsterdam.

"Waarom is het zo prettig op het Ijsbaanpad", vroeg ik. "We vinden vooral de gemêleerde gemeenschap erg fijn, hoewel het de laatste jaren erg veranderd is. Vroeger was de bewonerssamenstelling meer gericht op het water, er woonden hier bv.oud-schippers en havenarbeiders. Dat is nu dus minder het geval. We vinden het wel gezellig dat er meer kinderen gekomen zijn."

Wat zouden jullie willen veranderen? Eigenlijk niets... Hoewel, een kleine klacht: "Het zou wel prettig zijn als het stadsdeel wat meer zorg zou besteden aan het schoonhouden van de straten en voetpaden, want we zien maar weinig veegauto's. Verder hebben we niets te klagen, we wonen op een fijne steiger.

Helga

"We vinden het wel gezellig dat er meer kinderen gekomen zijn."

Kantje boord

Op een doordeweekse doodnormale dinsdag in januari ging ik om een uur of negen, half tien, even een frisse neus halen. Op de terugweg zag ik bij de speeltuin wat dametjes midden op straat staan. Zij begonnen druk te gebaren naar een aanstormende brandweerauto en wezen hem door naar het einde van de steigers aan het IJsbaanpad. Maar deze dametjes herkende ik, de dochters van Pauline Crone, van steiger 6. In een staat tussen nieuwsgierigheid en ongerustheid volgde ik ze en vroeg wat er aan de hand was. “De boot is aan het zinken”, zei dochter Eva.

Wat bleek nu? Eva hield die avond haar afscheidsfeestje omdat ze de volgende dag voor een half jaar naar Brazilië zou vertrekken. Er waren zo’n dertig mensen op afgekomen. Op een gegeven moment vond de buurman dat de helling naar de keuken wel heel erg steil begon te worden en kreeg argwaan. Nadere inspectie wees uit dat in de kamer van Anne de vloer wel erg nat begon te worden, dus werd fluks de brandweer gebeld. Inmiddels waren de gasten vertrokken of hard bezig Anne’s spullen naar een hogerliggend gedeelte van de boot te slepen. Pauline zelf was als een hele rustige kip zonder kop bezig de situatie te evalueren met de burens, de brandweer wegwijst te maken en te coördineren waar Anne’s spulletjes naartoe moesten.

Een complicerende factor was het feit dat de vloer geen luik had om in de bak te kunnen komen. Niet in Eva’s kamer, niet in die van Anna en ook niet in de gang. Inmiddels lag de boot behoorlijk scheef in het water en begon de laagste hoek verdacht dicht bij de waterlijn te komen. Uiteraard had de brandweer geen dompelpomp in de wagen liggen, dus werd een nieuwe wagen gebeld. In de tussentijd waren er ook duikers opgetrommeld door de brandweer om aan de waterkant uit te zoeken waar het lek nou zat.

Het bleek dat bij het storten van de bak houten steggen gebruikt waren om de betonplexplaten bij elkaar te houden waartussen het beton werd gestort. In de gaten die die steggen overlieten toen de bak af was, waren een soort pluggen gestopt om de boel af te dichten en één van die pluggen was losgeraakt. Door het vele bezoek was het gat onder de waterlijn terecht gekomen en dan stroomt zo’n bak heel snel vol.

Na een klein half uurtje arriveerde de wagen met twee professionele pompen, dus de toegestroomde burens haalden opgelucht adem. Maar de opluchting was te vroeg. De aanwezige brandweermannen, al gauw een

stuk of tien, hadden geen van allen ervaring met zinkende woonschepen. Zij willen altijd vooral ergens water inspuiten in plaats van eruitpompen. En zulks was hier niet aan de orde. Zij maakten zich nuttig met het slopen van Eva’s bed. Ach, dat had ze de komende maanden toch niet nodig. Zo kregen ze tenminste toegang tot de vloer...

“De boot is aan het zinken”, zei dochter Eva

De goede, maar door de brandweer vooral als goedbedoeld beschouwde, adviezen van de burens om nu heel snel een gat in de vloer te zagen om in het ruim te kunnen beginnen met pompen, werden door de brandweer volslagen genegeerd. De hoofdbrandweerman was bang dat zich onder de vloer een luchtkamer had gevormd die het instro-

mende water tegenhield en hij weigerde te riskeren dat deze luchtkamer zou worden opgeheven door het gat in de vloer en dat dan het water met volle kracht zou binnenstromen en zo zou zorgen dat de boot in één klap ten onder zou gaan. Dus hij wilde wachten tot hij er helemaal zeker van was dat de duiker het gat naar behoren had gedicht.

Het gemompel onder de buurtbewoners werd steeds luider en duidelijker: als er nu niet gauw begonnen zou worden met pompen, dan ging het mis. Uiteindelijk hebben we hem, vooral door de ruim een halve eeuw ervaring met woonboten van Paul Lichtenbelt te benadrukken, ervan weten te overtuigen dat zo’n gat weinig kwaad kan, vooral als je dat aan de hoge kant van de scheefhangende boot graaft (al maakt dat volgens mij hoe dan ook weinig verschil). Na meer dan een uur werd er dan eindelijk begonnen met pompen. Door het enorme watervolume dat zo’n brandweerpomp kan verstouwen, bleef het resultaat niet lang uit en begon de laaghangende hoek zachtjes omhoog te komen. Godzijdank. Het had echt niet veel langer moeten duren. Als die laagste hoek eenmaal echt onder de waterlijn zakt, dan ben je zagezegt naar de haaien.

Inmiddels was er ook een soort fourageerwagen van de brandweer gekomen met warme koffie en snackjes. Daar waren de heren wel aan toe. Ook al kregen wij jammer genoeg geen koffie, is het uiteindelijk allemaal goed afgelopen. Van Eva's kamer is niet veel over, de vloer is naar z'n grootje, haar bed is in stukken gezaagd, haar spulletjes en boeken zijn verzopen, maar Pauline maakt het niets meer uit: ze drijven nog.

Het griezelige is natuurlijk, dat zo iets elk van ons kan gebeuren. Wie komt er nu vaak genoeg in het ruim om te merken dat er een plug is losgeraakt? Of dat er een leiding lekt, van de wasmachine of zo, iets wat nog veel vaker voorkomt. Of een afdichting niet meer helemaal afgedicht is? Of dat dat kleine gaatje opeens water aan het maken is, zoals Dave twee jaar geleden is overkomen.

Dus, allereerst, zorg dat je toegang hebt tot je bak. Vooral in de nieuwere generatie woonarken zijn daar geen voorzieningen voor aangebracht. Kijk regelmatig in het ruim of de bak nog helemaal droog is. En voor het geval dat je dat, net als zovelen van ons, eigenlijk stomweg vergeet, bestaat er iets wat ons kan redden, het

wateralarm. Eigenlijk net zo iets als een brandalarm (of beter gezegd: rookalarm). Het is een apparaatje dat je in de bak of het ruim legt en dat enorm hard gaat piepen - nog erger dan je pompalarm, volgens mij - als het in aanraking komt met water. Zo'n apparaatje, een aquaguard, doet al gauw zes jaar met een normale batterij, dus je hebt er nauwelijks omkijken naar.

Als het alarm afgaat, dan is het hard genoeg dat ook de burens het horen en blijft het maar liefst acht dagen afgaan, zodat de kans dat jij of je burens het niet merken tot een minimum is beperkt. Ook gaat er nog een ledlampje branden, zodat je kunt zien waar het is. Per stuk kosten ze zo'n vijftig euro, maar via Arkonbouw is een actie gaande waardoor je ze veel goedkoper kunt krijgen als je ze in grotere aantallen bestelt. Dus check vantevoren even of je nog meer burens hebt die geïnteresseerd zijn. Wellicht is het forum op onze website daar een geschikt medium voor. Voor meer informatie over het alarm kun je contact opnemen met info@arkonbouw.nl.

Blijf drijven!
Ellen

W. VAN DUIN

SCHILDERWERKEN

LEVERANCIER VAN O.A. HISTOR

EN PROFESSIONELE VERNIS VAN

Tevens:

• wandafwerking • kleuradviezen • isolatiebeglazing • zonwering

10% korting voor VWZ leden!

Hoofddorpweg 28 • 1058 PC Amsterdam • Telefoon: 020 - 617 04 95 • Fax: 020 - 615 39 06

Nieuws uit het Spijtellaantje

Spijtellaantje viert zege op Ymere

■ Woningcorporatie wilde de vier huizen uit 1890 slopen

■ Bewoners mogen na kort geding voorlopig blijven zitten

TESSA VAN DEEST

AMSTERDAM - Aan de buitenkant valt het goede nieuws niet af te lezen. Het is een milde, vrijdagmiddag en het Spijtellaantje in Oud-Zuid ligt er verlaten bij. Op de ramen van de huizen prijken posters met een boosaardige man - woningcorporatie Ymere - die met een slopershamer dreigend boven het huizenblok staat.

Die slopershamer mag Ymere voorlopig opbergen. Dinsdag kregen de bewoners te horen dat de woningcorporatie in kort geding in het ongelijk was gesteld. Voorlopig mogen ze blijven.

"David heeft Goliath verslagen," zegt Wilma Kramer, de bewoner van nummer 5. Ze is euforisch: "We zijn wel klein, maar we kunnen ze op de juiste plek raken." Al zo'n drie jaar strijden Kramer en haar buren tegen Ymere, dat de vier huizen in het Spijtellaantje wil slopen om er nieuwe huizen te bouwen.

Na is er deze oggwinning. Overwachts? Niet voor Kramer en haar partner Haak Kerkhof. "Wij hebben er altijd in geloofd. Iedereen dacht dat sloop onmogelijk was, maar wij wisten dat we sterk stonden."

Zo onderbouwde Ymere het sloopbesluit met een gedateerd rapport, uit 1990, dat volgens Kramer bovenflorant glag en niet over de huizen in het laantje. Ook het argument van Ymere dat de huizen niet rendabel geëxploiteerd kunnen worden was voor de rechtbank niet overtuigend. Kramer: "De door Ymere gezamenlijke spinasies waren. Betschelijk zoog. Op elke slak legden ze zout.

Wilma Kramer en Henk Verhey: 'Als het tegenzit, moeten we er in 2020 uit. Maar het zit niet tegen'

FOTO: RUDOLPH VAN ZWITT

Vierhonderd euro voor een losse dakpan, vijfhonderd euro om de klimop te verwijderen. Ik doe het voor de helft. Een snoetschaar erin en klaar."

'Dit is een historisch stukje stad, dat moet je niet kapotmaken'

Het Spijtellaantje met het huizenblok uit 1890 is geliefd. "Mensen open er speciaal voor om. Ze hebben het gevoel met vakantie te zijn,

midden in Amsterdam," vertelt Kramer. Loop het straatje uit en je staat in een weiland en komt misschien wel een paard tegen. Daarachter water met veenboten, en dan weer naar links, pal achter de huizen, de voormalige begraafplaats Huus te Vraag. "Dit is een historisch stukje Amsterdam," zegt Verhey, "dat moet je niet kapotmaken."

Ze dachten vele anderen er ook over. Kramer stond een middag bij de buurtsupermarkt en een dag voor haar huis en haalde duizend handtekeningen op voor behoud van het laantje. Daarna legde ze een lijst voor de deur en kreeg ze er nog

eens vijftienhonderd bij.

Ymere deed jaren niets aan het onderhoud van de huizen, omdat ze toch gesloopt zouden worden. En dus doet de deurbel het niet, is er enkel glas en geen centrale verwarming. Een houten ladder leidt naar de bovenste verdieping. De huizen zijn niet aangesloten op het riool; een pijp onder de wc loopt naar de sloot achter het huis. "Het stadsdeel heeft het hier ook laten afvallen. Dat zou moeten tordelen op de hygiëne."

Nu is het afwachten wat Ymere zal doen. Er zijn diverse mogelijkheden: de corporatie kan een bodemprocedure aanspannen. Dat zal nog

maanden duren en veel geld kosten. Andere mogelijkheden? De huizen worden opgeknapt en voor een hogere prijs verhuurd – de bewoners betalen nu 62 à 83 euro per maand. Of Ymere kan een poging doen de bewoners uit te kopen.

Voor het oude echtpaar Zijtveld van nummer 11 komt het besluit van de rechter in elk geval te laat. Zij woonden al 46 jaar in het Spijtel-laantje en hadden er graag willen sterven. "Maar ze konden de druk niet meer aan en zijn in september vertrokken." Nu staat het huis leeg. Het glas in de ramen is verwijderd en vervangen door metalen platen.

'Die huizen overleven na twee wereldoorlogen ook Ymere wel'

Op de nieuwe metalen deur, omwoerd met klimop, prijkt een foto van het echtpaar op een bankje voor het huis. 'Bedankt mensen,' staat erboven. "Zo zaten ze daar bijna elke dag. Sherry erbij, 's ochtends in een theeopje, als het voor alcohol nog wat vroeg was. Zij waren de boegbeelden van de straat."

Maar Kramer, Verhey en hun buren zitten er voorlopig nog. "Onze advocaat zegt dat we er, als het tegenzit, op zijn vroegst in 2010 uit moeten. Maar het zit niet tegen! We winnen gewoon, die huizen blijven staan," aldus het stel. "Het Spijtel-laantje is een blijvertje," citeert Kramer hun eigen strijdleuze. "De huizen hebben twee wereldoorlogen overleefd. Dus dan zullen ze Ymere ook wel overleven."

schippefelt

ONAFHANKELIJK SPECIALIST

in woonbootverzekeringen en woonboothypotheek.

- verzekeringen afgestemd op woonschepen
- alle SPECIFIEKE risico's van woonschepen verzekerd
- concurrerende premie
- ALLE mogelijke hypotheekvormen
- persoonlijke benadering
- als lid NVA onafhankelijk

MEER WETEN ? BEL, FAX OF E-MAIL ONS!

hogeweg 14 1098 cb amsterdam telefoon 020 - 69 31 042 fax 020 - 66 82 991 postbank 16 82 44 bank 46 80 75 518 e-mail info@schippefelt.nl

verzekeringen

pensioenen

hypotheek

financieringen

De kleurplaat

In de vorige nieuwsbrief stond een mandala kleurplaat. Je kon deze inkleuren en bij mij in de brievenbus doen.

Er zijn twee dames geweest die hem prachtig hebben ingekleurd en ingeleverd. Hun inzendingen staan inmiddels op de website van de VWZ. Het heeft door omstandigheden even geduurd voordat ze geplaatst werden. Onze excuses hiervoor.

De namen van de dames die zo prachtig gekleurd hebben zijn Judith Kamps (6) en Jacqueline Kamps (11), beiden woonachtig op IJsbaanpad 86C (steiger 7).

Marije

Redactie

Marije van den Hoek, Dave Schmalz,
Ellen Walthuis, Helga van Wegen.

Verder werkten mee:
Frans Beijer en Susan Sukkel

De VWZ Nieuwsbrief is een uitgave van de
Vereniging Woonschepen Zuid.

Het correspondentieadres van de Vereniging is:
IJsbaanpad 74E, 1076 CW Amsterdam

website: www.vwz-amsterdam.nl

e-mailadres redactie:
nieuwsbrief@vwz-amsterdam.nl
e-mailadres bestuur:
vwz-bestuur@vwz-amsterdam.nl
e-mailadres website:
website@vwz-amsterdam.nl
e-mailadres Lieve Wilbert:
wilbert@vwz-amsterdam.nl

Voor commerciële advertenties kunt u contact
opnemen met Dave Schmalz, IJsbaanpad 62 E,
1076 CW Amsterdam
e-mailadres: dave@vwz-amsterdam.nl

Kleine advertenties van VWZ-leden zijn gratis.

KWALITEITCASCO'S VOOR DE ARKENBOUW!

Productieadres (alleen op afspraak):

Loswal
7772 TT Hardenberg

Correspondentieadres:

Schoenerstraat 7
8301 AV Emmeloord
Tel: 0527 252278
Fax: 0527 252277

E-mail: info@betoncasco.nl

HERCULES
Beton casco

CAPAAN & FALKEISEN

Scheepsmakelaardij

taxaties

maritiem advies

makelaardij

beëdigd taxateurs

Overdiemerweg 18
1111 PN Diemen
telefoon 020 4700800
fax 020 4700801
mobiel 06 55712142
e-mail: info@cafa.nl
internet: www.cafa.nl

CAP BOAT SERVICE
sinds 1973

WATER
WONEN

Hans Willemssen **Adviesbureau** **Woonarken** **Nederland**

Bemiddeling bij:

Aan- en verkoop
Financieringen
Taxatie en Bouwbegeleiding

Hans Willemssen
Adviesbureau Woonarken Nederland

Lange Muiderweg 530-s 1382 LC Weesp
Telefoon 0294 - 450752 Telefax 0294 - 450751
Mobiel 06 - 53660559

www.awn.nl